

PARAULA I VIDA

Respondre a la necessitat d'espiritualitat

Un dels nostres teòlegs, el doctor Josep M. Rovira Beloso, ha escrit que «cal una teologia espiritual de cara al cristià comú; que cal contemplar de nou la teologia per poder-la comunicar com a espiritualitat». I afegeix que «aquesta mena de teologia *espiritual* és ben necessària avui per tal que qualsevol persona pugui experimentar que Déu se'ns dona com a Amor».

Em sembla que, per respondre a la necessitat d'espiritualitat que senten els cristians d'avui, se'ns demana que se'ls ajudi a disposar d'una exposició fidel, senzilla i transparent de les Sagrades Escrip- tures. Aquest hauria de ser l'aliment per a l'esperit dels homes i les do- nes d'avui. Això és el que ens demana Benet XVI en la seva exhortació *Verbum Domini* (*La Paraula del Senyor*), publicada a finals de l'any passat, precisament en la festa de Sant Jeroni, un servidor excepcional de l'Escriptura Santa.

La missió de l'Església és alimentar l'esperit dels creients amb la Paraula de Déu i els sagraments

vé que tot el Poble de Déu conegui la Bíblia, l'escolti de tot cor en la litúrgia, que és el lloc privilegiat per acollir aquesta Paraula; i també en recomana la lectura personal.

De manera molt rellevant, el Sant Pare presenta la necessitat de fer una «lectura orant» de la Bíblia. És la lectura coneguda com a *lectio divina*, que fou sens dubte el tema estrella del Sínode episcopal de l'any 2008 i que ara el Sant Pare, en el document que comento, proposa amb detall a tota l'Església i també al món d'avui. «El Sínode —diu el Sant Pare— insistí més d'una vegada en l'exigència d'una aproximació orant al text sagrat com a factor fonamental de la vida espiritual de tot creient, en els diferents ministeris i estats de vida.»

Amb aquestes paraules, Benet XVI surt al pas de qui pogués pensar que la *lectio divina*, que és una pràctica nascuda en la tradició monàstica, seria necessària només per a persones que viuen en el claustre. En canvi aquesta pràctica, que en substància és una aproximació sapiencial i saborosa al text sagrat, té present que Déu ens parla mentre llegim el text inspirat per ell. Per això, té com a finalitat posar la Paraula de Déu en la base de l'espiritualitat de tots els cristians.

El Sant Pare concedeix molta importància a aquesta aproximació orant a la Bíblia i recorda que ja el Concili Vaticà II en la seva constitució *Dei Verbum*, un text amb profunda sintonia amb el que ha publicat ara Benet XVI, va voler reprendre la gran tradició dels Pares de l'Església, que ha recomanat sempre apropar-se a l'Escriptura en un context de diàleg amb Déu. I cita aquest pensament de sant Agustí: «La teva pregària és un col·loqui amb Déu. Quan llegeixes, Déu et parla; quan preguntes, parles tu a Déu.»

El mètode de la *lectio divina* té diversos moments: parteix de la *lectura*, passa pels moments de la *meditació*, *oració* i *contemplació*, als quals s'afegeix com a conclusió el moment de l'*acció*, que «mou la vida del creient a esdevenir do per als altres en la caritat».

En aquest primer diumenge de Quaresma, el text llegit de l'Evangeli ens recorda que Crist respon a la primera de les temptacions del Maligne citant aquestes paraules de l'Escriptura: «L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu.» Una lectura de la Bíblia, unida a la pregària, ens pot portar a la trobada amb Jesucrist, que és la Paraula divina i vivent.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Premi Ciutat de Barcelona a la Sagrada Família

El cardenal Martínez Sistach assistí, el passat 15 de febrer, a l'acte celebrat al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona on es varen lliurar els Premis Ciutat de Barcelona 2010. Entre aquests premis, el de l'apartat d'Arquitectura i Urbanisme es concedí a la nau de la basílica de la Sagrada Família d'Antoni Gaudí, i concretament a l'equip de la Direcció Facultativa format per Jordi Bonet i Armengol, Carles Buxadé i Ribot, Jordi Coll Grifoll, Jordi Faulí i Oller, Josep Gómez Serrano i Joan Margarit Conarnau. En nom de l'equip, va rebre el guardó i donà les gràcies l'arquitecte en cap, Jordi Bonet i Armengol. Com a motivació del premi s'indica que «la nau de la basílica té una estructura que, atès el peculiar procés de la seva construcció, ha fet que una solució original hagi estat l'estímul, si no el model, de moltes estructures construïdes amb posterioritat. La magnificència de l'espai s'imposa per sobre dels detalls».

GLOSSA

Respondre a la crida

Fa unes setmanes parlàvem d'un jove de vint anys que començà un procés de discerniment. Volia cercar, a la llum de l'Evangeli, la voluntat de Déu en la seva vida. Començà llegint la seva història personal en el camí ja recorregut, discernint en el present les concrecions que es presentaven. Escriví el jove: «Les pors i els dubtes apareixen quan veig que algunes de les opcions concretes que se'm plantegen en la pregària són d'un lliurament en què cal deixar la família, la que m'ha vist créixer i la que jo podria formar; deixar coses materials, possibilitats que havia pensat, anhels justos... Veig, també, com la Paraula de Déu convida a respondre amb generositat a l'hora de treballar pel Regne; veig els meus companys que no coneixen Jesús, alguns desorientats i buscant sentit on difícilment el trobaran; veig la necessitat de fer present en el món l'Evangeli i la seva actualitat; veig la necessitat de preveres que, continuant la missió de Jesucrist en l'Església, apleguin els creients per celebrar l'Eucaristia... veig, veig...»

«Quan considero el que Déu em pot voler dir, llegint en la meua vida quotidiana, temo, però, condicionar els fets amb les meves pors i dubtes. He d'alliberar-me

de condicionaments i ser molt sincer amb mi mateix i amb Déu Pare, que em demana concretar la vocació cristiana, la crida, que s'inicià el dia que em van batejar i que cerco més intensament des de fa dos anys, des del dia que, amb els companys i companyes, vaig rebre el sagrament de la confirmació. Quan m'arribi l'hora de la mort, voldria somriure tot recordant el que he fet durant la vida al servei de la construcció del Regne de Déu.»

Aquest jove vol seguir Jesús, trobar la seva voluntat. És hora de continuar pregant, de demanar a Jesús que estigui disposat a deixar tot el que calgui; hora de demanar, de fer silenci per dialogar: Senyor, que sàpiga escoltar: què vols de mi, com he de col·laborar amb tu en la tasca del Regne. Senyor, dona'm la teva força perquè ho desitgi. «Jesús digué a Simó: No tinguis por. D'ara endavant seràs pescador d'homes. Ells tornaren les barques a terra, ho deixaren tot i el van seguir» (Lc 5,10-11).

Fer experiència de Déu, demanar la seva gràcia, l'auxili que dona perquè cadascú respongui a la seva vocació.

Enric Puig Jofra, SJ

ANY MARAGALL

«Jo mai havia oït una Missa com aquella. El Sacrifici era allí present, viu i sagrant, com si el Crist tornés a morir pels homes, i altra vegada en el Cenacle hagués deixat el seu Cos i la seva Sang en el Pa i el Vi. El Pa i el Vi semblaven fets de fresc: l'Hòstia semblava palpitant, i el Vi, a l'ésser abocat al calze a la llum del sol, semblava sang que rajava. Jo mai havia oït una Missa com aquella. I estic ben cert que tots els qui érem allí, davant del sacrifici celebrat en la pobra mesa de fusta blanca, davant del Crist maltractat, que era tot son ornament, entre la pols i la runa i el vent i el sol que entraven, i sentint encara entorn nostre el rastre de destrucció que tan de poc havien passat per aquell mateix aire, on tornava a fer-se present el Sacrifici...»

(L'Església cremada. *La Veu de Catalunya*, 18-12-1909)

DIUMENGE I DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 2,7-9;3,1-7)

El Senyor-Déu modelà l'home amb pols de la terra, li bufà a la cara per fer-li entrar un alè de vida, i es convertí en un ésser animat. Llavors el Senyor-Déu plantà un jardí a Edèn, a la regió d'orient, i va posar-hi l'home que havia modelat. El Senyor-Déu va fer néixer de la terra fèrtil totes les varietats d'arbres que fan goig de veure i donen fruits gustosos. Al mig del jardí hi havia l'arbre de la vida i l'arbre del coneixement del bé i del mal.

La serp era el més astut de tots els animals que el Senyor-Déu havia fet. Digué, doncs, a la dona: «¿Així Déu us ha dit que no mengueu dels fruits de cap arbre del jardí?» La dona li respongué: «Podem menjar dels fruits de tots els arbres del jardí, però dels fruits de l'arbre que hi ha al mig, Déu ha dit que no en mengem ni els toquem, perquè moriríem.» La serp digué a la dona: «No moriríeu pas! Déu sap que, si un dia en menjàveu, se us obririen els ulls i seríeu iguals que els àngels: coneixríeu el bé i el mal.» La dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per a menjar, que donava gust de veure i que era temptador això d'adquirir coneixement, en collí i en menjà; en donà també al seu marit, que en menjà com ella, i se'ls obriren a tots dos els ulls. Llavors s'adonaren que anaven nus i cosiren fulles de figuera per fer-se'n faldars.

▶ Salm responsorial (50)

R. *Compadiu-vos de nosaltres, Senyor, perquè hem pecat.*

Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. R.

Ara reconec les meves faltes, / tinc sempre present el meu pecat. / Contra vós, contra vós sol he pecat, / i he fet el que és dolent als vostres ulls. R.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renéixer en mi un esperit ferm. / No em llanceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Obriu-me els llavis, Senyor, / i proclamaré la vostra lloança. R.

Jesús rebutja les temptacions del Maligne. Pintura del Duccio (1235-1319). Col·lecció Frick, Nova York

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-19)

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar.

Així, doncs, si per haver fallat aquell tot sol va imperar la mort per culpa d'ell, amb molt més motiu els qui reben aquesta sobreabundància de gràcia i el do generós que els fa justos viuran i regnaran gràcies a un de sol, que és Jesucrist. Per tant, així com per haver fallat un sol home es va estendre a tots la condemna, també per haver estat just un de sol tots els homes són absolts i obtenen la vida; així com, per haver desobeït aquell home sol, els altres van esdevenir pecadors, també per haver obeït un de sol, esdevindran justos els altres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 4,1-11)

En aquell temps, l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés. Feia quaranta dies i quaranta nits que dejunava, i quedà extenuat de fam. El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans.» Jesús li respongué: «Diu l'Esriptura: "L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu".»

Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el deixa dalt la cornisa del temple i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Esriptura diu: "Ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres".» Jesús li contestà: «També diu l'Esriptura: "No temptis el Senyor, el teu Déu".»

Després el diable se l'enduu dalt una muntanya altíssima, li fa veure tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: «Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores.» Llavors li diu Jesús: «Vés-te'n d'aquí, Satanàs! L'Esriptura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dóna culte a ell tot sol".» Llavors el diable el deixà estar, i vingueren uns àngels per proveir-lo.

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 2,7-9;3,1-7)

El Señor Dios modeló al hombre de arcilla del suelo, sopló en su nariz un aliento de vida, y el hombre se convirtió en ser vivo. El Señor Dios plantó un jardín en Edén, hacia oriente, y colocó en él al hombre que había modelado. El Señor Dios hizo brotar del suelo toda clase de árboles hermosos de ver y buenos de comer; además, el árbol de la vida, en mitad del jardín, y el árbol del conocimiento del bien y el mal.

La serpiente era el más astuto de los animales del campo que el Señor Dios había hecho. Y dijo a la mujer: «¿Cómo es que os ha dicho Dios que no comáis de ningún árbol del jardín?» La mujer respondió a la serpiente: «Podemos comer los frutos de los árboles del jardín; solamente del fruto del árbol que está en mitad del jardín nos ha dicho Dios: "No comáis de él ni lo toquéis, bajo pena de muerte".» La serpiente replicó a la mujer: «No moriréis. Bien sabe Dios que cuando comáis de él se os abrirán los ojos y seréis como Dios en el conocimiento del bien y del mal.» La mujer vio que el árbol era apetitoso, atrayente y deseable, porque daba inteligencia; tomó el fruto, comió y ofreció a su marido, el cual comió. Entonces se les abrieron los ojos a los dos y se dieron cuenta de que estaban desnudos; entrelazaron hojas de higuera y se las ciñeron.

▶ Salmo responsorial (50)

R. *Misericordia, Señor: hemos pecado.*

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa, / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Pues yo reconozco mi culpa, / tengo siempre presente mi pecado: / contra ti, contra ti sólo pequé, / cometí la maldad que aborreces. R.

Oh, Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme; / no me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Devuélveme la alegría de tu salvación, / afiánzame con espíritu generoso. / Señor, me abrirás los labios, / y mi boca proclamará tu alabanza. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 5,12-19)

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, así la muerte pasó a todos los hombres, porque todos pecaron.

Por el delito de un solo hombre comenzó el reinado de la muerte, por culpa de uno solo. Cuanto más ahora, por un solo hombre, Jesucristo, vivirán y reinarán todos los que han recibido un derroche de gracia y el don de la justificación. En resumen: si el delito de uno trajo la condena a todos, también la justicia de uno traerá la justificación y la vida. Si por la desobediencia de uno todos se convirtieron en pecadores, así por la obediencia de uno todos se convertirán en justos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 4,1-11)

En aquel tiempo, Jesús fue llevado al desierto por el Espíritu para ser tentado por el diablo. Y después de ayunar cuarenta días con sus cuarenta noches, al fin sintió hambre. El tentador se le acercó y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di que estas piedras se conviertan en panes.» Pero él le contestó, diciendo: «Está escrito: "No sólo de pan vive el hombre, sino de toda palabra que sale de la boca de Dios".»

Entonces el diablo lo lleva a la ciudad santa, lo pone en el alero del templo y le dice: «Si eres Hijo de Dios, tírate abajo, porque está escrito: "Encargaré a los ángeles que cuiden de ti, y te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con las piedras".» Jesús le dijo: «También está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios".»

Después el diablo lo lleva a una montaña altísima y, mostrándole los reinos del mundo y su gloria, le dijo: «Todo esto te daré, si te postras y me adoras.» Entonces le dijo Jesús: «Vete, Satanás, porque está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él sólo darás culto".» Entonces lo dejó el diablo, y se acercaron los ángeles y le servían.

COMENTARI

Sense pecat

en benefici propi, per ser admirat i servit pels altres. Jesús va ser temptat, i així ho diuen clarament els evangelis. I podem suposar que les seves temptacions eren encara més fortes del que solen ser-ho les nostres, perquè devia ser conscient que podia aconseguir allò que es proposés.

Efectivament, Jesús es va fer igual a nosaltres en tot. Amb una diferència, que el fa singular. Ell no va consentir mai a la temptació. No va caure en el pecat. Ell és la demostració que és possible vèncer el mal i fer sempre el bé, que es pot oblidar el jo insolidari i tancat que portem a dins i viure totalment per als altres. Com? Amb la confiança posada en

Déu. Segons el relat evangèlic, Jesús respon a cada temptació amb un text de la Paraula de Déu. El mal no té res a fer contra el qui mostra una disponibilitat plena a Déu i manté una atenció constant a la seva voluntat. El coneixement i la meditació de la Paraula de Déu donen recursos i força per mantenir-se en la bondat.

La temptació ens espera a cada cantonada. La feblesa humana ens acompanya sempre. Però a partir de Jesús sabem que és possible superar-la. Sols no, però sí amb la força que dóna Déu als qui escolten la seva paraula i confien realment en ell.

Agustí Borrell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25, 31-46 ■ **dimarts**: Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15 ■ **dimecres**: Jo 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32 ■ **dijous**: Est 4,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12 ■ **divendres**: Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26 □ **dissabte**: 2S 7,4-5a.12-14a.16 / Sl 88 / Rm 4,13.16-18.22 /Mt 1,16.18-21.24a (o bé: Lc 2,41-51a) ■ **diumenge** vinent, II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.): Gn 12,1-4a / Sl 32 / 2Tm 1,8b-10 / Mt 17,1-9.

Segur que tots volem el bé. Tanmateix, a l'hora de la veritat sovint fem el mal. No ens manquen els bons propòsits, potser fermes i renovats amb freqüència, però els trenquem amb facilitat. Sentim a prop l'atractiu del mal, i ens deixem endur per l'egoisme, la comoditat o la peresa. Voldríem esforçar-nos sincerament a seguir el camí de la justícia i de la bondat, però abandonem la lluita quasi sense adonar-nos-en.

Jesús de Natzaret és el Fill de Déu fet home. Ha assumit la condició humana amb totes les conseqüències. També va experimentar la seducció del poder, de la glòria, de la riquesa. També va conèixer la possibilitat d'usar les seves capacitats

DIÀLEGS SOBRE LA FE

Com s'acabarà tot plegat?
Cal vetllar i confiar en Déu (i II)

Oriol: —Mare, tu com veus el futur del món?
Gràcia: —Crec que la història és un llarg camí i que l'aventura humana acabarà bé. Déu deixa fer, però Ell és com una Mare amorosa i vetlla per tots, pels presents, pels passats i pels futurs.

—Però, cap a on anem?
—Cap a una terra promesa.
—Qui l'ha promesa?

—Déu.
—A qui l'ha promesa?
—A tota la humanitat, sense diferències. L'ha promesa a tots i hem de creure en la seva promesa, perquè la seva Paraula és fidel.
—I en aquest regne del final de la història hi serem tots?
—Hi serem tots en plena harmonia. Déu serà tot en tots.
—Què vol dir *tot en tots*?
—Cada ésser, des del més petit fins al més gran, serà un reflex lluminós de Déu, que, en cadascun d'ell, hi veurem la joiosa

vinguda de Crist en la glòria. La glòria de Déu irradiarà en tota la creació, i li tornarà la seva esplendor primera.
—I quan serà tot això? Sabem el dia? Coneixem l'hora?
—No ho sabem, però hem de vetllar i estar atents. Ignorem el temps de la consumació de la Terra i de la humanitat.
—I mentrestant què hem de fer?
—Hem d'edificar cada dia, fer el nostre treball com si d'això en depengués el futur del món. Omplir de la màxima intensitat cada *ara* que ens és regalat i esperar que Déu acabarà el que nosaltres hem començat. El creient sap que li pot passar tot, però que, per molt que li passi, sap que Déu l'acull en el seu si i que la mateixa mort ha estat vençuda pel Crist ressuscitat.
—Seria meravellós viure així.
—Certament. La serenitat plena ve de Déu, ve del fet de saber-se estimat incondicionalment per Déu.

Francesc Torralba

(Ah, sí? Com parlar de Déu als infants, Editorial Claret)

RELIGIÓ I COMUNICACIÓ

Informació i comunicació avui

Gairebé resulta un lloc comú afirmar que la societat actual, malgrat les gegantines xarxes informatives que, sovint, ofeguen literalment la xarxa dels nostres dies, és caracteritzada per una incomunicació creixent. Amb una relativa freqüència s'ha posat en relleu que una cosa és estar informat i una altra de ben diferent és trobar-se comunicat.

La comunicació, estrictament parlant, no depèn de la quantitat d'informació que hom posseeix, sinó d'una mena d'*elaboració cordial* a què hom sotmet les dades de què disposa, per tal d'establir uns lligams ètics i afectius amb si mateix i amb els altres. Aquests lligams són els que, veritablement, configuren la *comunió* i la *comunitat*. Mentre que la informació tendeix a la dispersió, a un incessant augment de les dades, sovint caòticament aplegades i, molt aviat, oblidades, la comunicació és un procés de concentració i purificació que es proposa situar els qui comuniquen en una *mateixa òrbita afectiva*.

L'autèntica comunió promou *al mateix temps* la sintonia cordial i la veritable llibertat. L'anomenada *societat postmoderna* és la societat de la informació, del constant creixement dels ritmes socials, de l'imperi i dels excessos, però també de les innombrables possibilitats dels *mass media*. A causa de l'incessant bombardeig informatiu a què es troben sotmesos els individus i les col·lectivitats, s'originen justament la dispersió i una immensa oferta de valors característics de la societat actual. Entenem aquí *valor* no en un sentit *moral*, sinó com a perspectiva; en la nostra societat es dona una oferta que creix exponencialment i que dona lloc a l'aparició del consumidor com a principal protagonista social.

En efecte, la postmodernitat pot ser qualificada de cultura de *calaix de sastre*, en la qual els elements més dispersos i heterogenis conflueixen en una mena d'amuntegament amorf. Aquest augment caòtic de la informació més aviat promou la *desorientació* individual i col·lectiva i un acriticisme que *no fa pensar*, que no desvetlla el potencial crític dels individus i dels grups socials, sinó que estableix el *principi fugacitat* com el punt de referència de la vida individual i col·lectiva.

Lluís Duch

(Religió i comunicació, Fragmenta Editorial)

SANTORAL

13. ✚ Diumenge I de Quaresma. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. vi), monjo i mr.

14. Dilluns. Sant Arnal, abat benedictí i màrtir (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica; santa Florentina, verge.

15. Dimarts. Santa Madrona (s. ii), vg. i mr. de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

16. Dimecres. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de

Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. iv), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

17. Dijous. Sant Patrici (†461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda; sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

18. Divendres. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i doctor de l'Església; sant Salvador d'Horta, rel. franciscà, de Santa Coloma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).

19. Dissabte. Solemnitat de sant Josep, espòs de la Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters; sant Amanç o Amanç (s. vii), diaca romà i mr. a Flandes.

LAS BIENAVENTURANZAS

Bienaventurados los que sufren persecución por la justicia, porque de ellos es el reino de los cielos

Contra la actitud de quien se queja de la injusticia, pero sin exponerse demasiado, exhorta Jesús en la octava bienaventuranza al cambio de mentalidad y a la conversión, al coraje civil de arriesgar la vida por la justicia.

La octava bienaventuranza parece una repetición de la cuarta, donde se declara bienaventurados a los que tienen hambre y sed de justicia. En la octava felicidad Jesús a quienes son perseguidos por causa de la justicia. Es una paradoja. Ser perseguidos nunca es agradable. Y, sin embargo, es evidente que también la persecución forma parte del proceso por el que llegamos a ser nosotros mismos.

Todos cuantos luchan por la justicia resultan incómodos. Son perseguidos y asesinados. Muchos sacerdotes latinoamericanos lo han experimentado en su propio cuerpo, por haber luchado en pro de unas estructuras justas y de igualdad de oportunidades para los campesinos pobres.

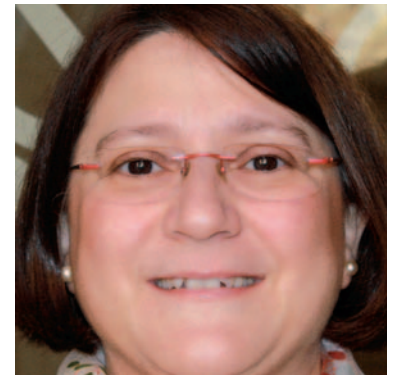
La felicidad que Jesús promete a estas personas es el reino de los cielos. Mateo ha compuesto las ocho bienaventuranzas de tal modo que la primera y la última contienen la promesa del reino de los cielos. Los pobres de espíritu son como los perseguidos por la justicia: personas interiormente libres, que no dependen de la opinión de los demás. Son libres porque no se dejan dominar por otros ni por la opinión pública, porque han encontrado en Dios su verdadera esencia. Dios reina en ellas. Y porque Dios reina en ellas son por entero ellas mismas, son libres del poder de los demás. Porque Dios es su centro, son ellas mismas en su propio centro y viven en armonía. El reino de los cielos es su recompensa.

Los perseguidos por causa de la justicia son personas que se dejan guiar por el espíritu de Jesús, en las que Jesús mismo viene a nuestro mundo para ser perseguido de nuevo por causa de la justicia. Y de ellas provienen la sanación y la salvación del mundo entero.

Anselm Grün

(Las bienaventuranzas. Un camino de plenitud. Ed. Sal Terrae, 2009)

ENTREVISTA

► PILAR CUESTA

Els joves tot ho poden

Enguany es compleixen cent anys de la fundació, per part de Sant Pedro Poveda, de la Institució Teresiana. Des de l'inici, la vocació i la missió d'aquesta entitat ha obert horitzons i ha contribuït a transformar la realitat social a través de l'estudi exigent, la pregària constant i un estil de vida com el dels primers cristians. Actualment, la Institució Teresiana és present, en diferents projectes i plataformes, a 30 països de quatre continents. Els seus membres, com la Pilar Cuesta, professora i coordinadora de Pastoral de l'Escola Arrels de Barcelona, creuen «en la força transformadora de l'educació i la cultura».

És particularment difícil avui educar cristianament els joves?

Educar en sí ja és difícil i, si es fa des de la fe, encara ho és més, perquè la societat viu des d'altres valors. Els joves són receptius i el testimoni de l'educador cristià és el punt de partida. Sant Pedro Poveda, gran educador i pedagog, dóna moltes pistes: no cansar-se de proposar experiències significatives, treure de cada alumne el millor d'ell mateix i sempre amb un clima de família, d'acollida, d'alegria, de diàleg i de compromís.

Com rebreu els joves que aniran de pas a Madrid, per participar a la JMJ 2011?

Sota el lema *Barcelona ACULL*, la Delegació de Pastoral de Joventut de Barcelona ens encoratja, i com a Església que som, hi participem. Obrirem l'escola Arrels i la Comunitat Educativa col·laborarà per acollir un bon grup de joves que participaran a la JMJ. Al llarg d'aquests dies, joves del nostre moviment, ACIT Jove, faran de voluntaris en les diferents activitats proposades.

Què la va portar a entrar a la Institució Teresiana?

Fa 26 anys que hi pertanyo i cada dia agraeixo a Déu l'oportunitat que m'ha regalat de viure una missió i una vocació com la de la Institució. Em va obrir casa seva: anava a estudiar, a pregar, a compartir... L'estil de vida dels seus membres, el sentit de les seves vides em va copiar i vaig sentir que, potser, Déu volia aquest projecte per a mi, i aquí estic. Sant Pedro Poveda va confiar en els joves i va dir: «Vosaltres, joves, tot ho podeu.»

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Dia del Seminari 2011. Aquest curs està tot ell marcat per la dedicació de la basílica de la Sagrada Família pel papa Benet XVI, el passat 7 de novembre de 2010. També el dia del Seminari n'està ben impregnat, de manera que, amb aquest motiu, se celebrarà a la Sagrada Família l'ordenació sacerdotal de Mn. José Fernando Campoverde, Mn. Josep Rodríguez i Mn. Ramon Santos, el proper dissabte, 19 de març, solemnitat de sant Josep, patró del Seminari. Serà dins l'Eucaristia presidida pel cardenal Lluís Martínez Sistach, a les 5 de la tarda.

Per participar-hi, caldrà seguir les indicacions de la nota que ha publicat l'Arquebisbat per a aquest fi. Esperem que el Senyor faci ben abundosos els fruits vocacionals de la visita del Sant Pare i de la nostra pregària constant!

Mn. Josep M. Turull,
Rector del Seminari Conciliar
de Barcelona

Escola de Pregària amb l'arquebisbe de Barcelona. Dissabte 19 març, festivitat de Sant Josep (20 h), a la capella del Seminari de Barcelona (c/ Diputació, 231).

Estació d'enllaç. La Delegació de Pastoral de Joventut convoca a l'activitat «Caminem en la diversitat», divendres 18 març (22 h), a la parròquia de Sant Agustí (Pl. St. Agustí, 2).

Conferències quaresmals a la Concepció (c/ Aragó, 229). Diumenge 20 de març (19 h), «La nueva evangelización en Occidente», per Mons. Rino Fisichella, president del Pontifici Consell per a la nova evangelització.

Concert d'orgue a la Catedral. Dins del XXI Cicle de concerts, Euroconcert promou el de l'organista Mario Duella amb el programa «De Bach al postromanticisme» i partitures de J. S. Bach, T. Salomé, A. Guimant... Dimecres 16 març (20 h), entrada lliure.

Ordenació de tres preveres a la Sda. Família

Dissabte 19 de març de 2011 (17 h)

Amb motiu de la solemnitat de Sant Josep, el dissabte 19 de març de 2011, a les 17 hores, el Dr. Lluís Martínez Sistach, presidirà l'Eucaristia a la Basílica de la Sagrada Família durant la qual ordenarà tres nous preveres diocesans.

- **Com es pot accedir a la basílica?** Per poder assistir a la celebració de l'Eucaristia, és imprescindible la presentació d'una **invitació gratuïta**, sense la qual no es podrà accedir al temple, atès que l'aforament és limitat per les exigències establertes per les normes de seguretat. Els preveres i diaques també hauran de recollir la invitació. Cal dur alba i estola blanca. Es prega ser a la basílica no més tard de les 16.45 h.
- **On es poden obtenir les invitacions?** Les invitacions es lliuraran gratuïtament a la sala de visites de l'edifici del Seminari Conciliar de Barcelona, al carrer Diputació 231.
- **Quan es poden obtenir les invitacions?** Les invitacions s'han d'obtenir només la setmana abans de la celebració de l'Eucaristia. Concretament, per a la celebració de l'Eucaristia de Sant Josep, es poden obtenir les invitacions els dies i horaris següents: de dilluns 14 de març a divendres 18 de març de 2011, els matins de 10 a 14 h i les tardes de 16 a 20 h.

AVÍS IMPORTANT: Per participar en les eucaristies que se celebraran a la Sagrada Família, es procedirà de la mateixa manera que s'indica en aquest comunicat. És a dir, caldrà obtenir una **invitació gratuïta**, obtenir-la al Seminari Conciliar de Barcelona, una setmana abans de la celebració de l'Eucaristia.

«Jubileu dels perdons.» L'orde del Sant Sepulcre de Jerusalem celebra el dia 17 març (19 h) a la parròquia de Sta. Anna aquest acte amb una missa en la qual es venerarà la relíquia del Sant Sepulcre.

Fundació Joan Maragall. Reflexió de l'actualitat cultural i religiosa d'aquest mes a càrrec de Marta Nin, periodista, corresponsal de diversos mitjans al Vaticà. Dia 14 març (19 h) a l'auditori del c/ València 244, 1r.

Unió Espiritual de Mares. Dia 16 març (16.30 h) missa i (17.30 h) conferència pel P. Enric Puig, SJ (secretari general de l'Escola Cristiana de Catalunya): «Què està passant en el món de l'educació?» Lloc: c/ Riera St. Miquel, 1 bis.

Asociación de Adoradoras. Encuentro de oración cada tercer jueves de mes, día 17 marzo (12 h) y misa (12.30 h), en la capilla de c/ Mallorca, 232.

Acompañamiento en el dol. Conferència per Mn. Alfons Gea, psicopedagog, dia 16 març (18.30 h) al Centre d'Estudis Pastoral (c/ Rivadeneyra 6, 3r). Aportació: 3 euros. Informació a la Delegació

de Pastoral de la Salut (de 10 a 14 h), telèfon 933 171 597.

Tallers d'Oració i Vida (P. Ignacio Larrañaga). Adreçat als joves que vulguin relacionar-se amb Déu, identificar-se amb Jesús i transformar-se en apòstols seus. Sessió informativa: Dia 17 març (18 h) als salesians del c/ Rocafort 42, telèfon 696 364 570 (Carmina).

BREUS

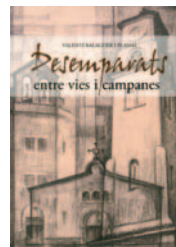

Pastoral Obrera de Catalunya. El Secretariat Interdiocesà de la Pastoral Obrera de Catalunya va organitzar el passat 12 de febrer, la XXIII Jornada d'Estudi. El tema fou «Prendre consciència dels mo-

ments que vivim: una invitació a l'acció.» La ponència la va desenvolupar Víctor Renes Ayala, sociòleg i exdirector del departament d'Estudis de Càritas Espanyola, coordinador del VIè informe FOESSA (2008) de Càritas, que apareix en la fotografia al costat de Mn. Pepe Rodado, delegat de Pastoral Obrera de Barcelona.

PUBLICACIONS

75 anys de la parròquia de la Mare de Déu dels Desemparats. Aquesta parròquia del barri de La Torrassa, a l'Hospitalet de Llobregat, celebra els 75 anys de vida. El seu rector, Mn. Valentí Balaguer, i un ampli equip de col·laboradors han preparat aquest llibre, que és veritablement comunitari pel seu contingut i per la seva confecció. El prologuen el cardenal de Barcelona i l'alcalde de l'Hospitalet i és editat per la parròquia.

Decret sobre la festa de Sant Josep

Atès que el 19 de març d'aquest any, festa de Sant Josep, s'escau en dissabte i és dia laborable; donada la importància d'aquesta festa dins el calendari de l'Església, i preveient que molts fidels poden tenir dificultats per celebrar-la, a causa del treball; el Sr. Cardenal arquebisbe ha publicat un decret en el qual disposa el següent:

1. A aquells fidels que poden tenir dificultats a causa del treball, els queda dispensada l'obligació de participar en la celebració eucarística i les altres obligacions derivades de les festes declarades de precepte.
2. D'acord amb el c. 1246 del Codi de dret canònic, es manté el precepte en aquells llocs on hagi estat triada la festa de Sant Josep com a festa local.

PALABRA Y VIDA

Responder a la necesidad de espiritualidad

Uno de nuestros teólogos, el doctor Josep M.ª Rovira Belloso, ha escrito que «es necesaria una teología espiritual de cara al cristiano común; que hemos de contemplar de nuevo la teología para poderla comunicar como espiritualidad». Y añade que «este tipo de teología *espiritual* es hoy muy necesaria para que cualquier persona pueda experimentar que Dios se nos da como Amor».

Me parece que, para responder a la necesidad de espiritualidad que tienen los cristianos de hoy, se nos pide que se les ayude a disponer de una exposición fiel, sencilla y transparente de las Sagradas Escrituras. Este debiera ser el alimento para el espíritu de los hombres y mujeres de hoy. Esto es lo que nos pide Benedicto XVI en su exhortación *Verbum Domini* (*La Palabra del Señor*), publicada a finales del año pasado, precisamente en la fiesta de San Jerónimo, un servidor excepcional de la Escritura Santa.

Se trata de un documento que subraya con fuerza el valor de la Palabra de Dios en la vida de la Iglesia y en la vida de cada cristiano. Por eso, insiste mucho en decir que conviene que todo el Pueblo de Dios conozca la Biblia, la escuche de corazón en la liturgia (que es el lugar privilegiado para acoger esta Palabra) y también recomienda su lectura personal.

De forma muy relevante el Santo Padre presenta la necesidad de hacer una «lectura orante» de la Biblia. Es la lectura conocida como *lectio divina*, que fue sin duda el tema estrella del Sínodo episcopal del año 2008 y que ahora el Papa, en el documento que comento, propone con detalle a toda la Iglesia y también al mundo de hoy.

«El Sínodo —dice el Santo Padre— insistió más de una vez en la exigencia de una aproximación orante al texto sagrado como factor fundamental de la vida espiritual de todo creyente, en los diferentes ministerios y estados de vida.»

Con estas palabras, Benedicto XVI sale al paso de quien pudiera pensar que la *lectio divina*, que es una práctica nacida en la tradición monástica, sólo sería necesaria para personas que viven en el claustro.

En cambio, esta práctica, que en sustancia es una aproximación sapiencial y sabrosa al texto sagrado, tiene presente que Dios nos habla mientras leemos el texto por Él inspirado. Por eso tiene como finalidad poner la Palabra de Dios en la base de la espiritualidad de todos los cristianos.

El Santo Padre concede mucha importancia a esta aproximación orante a la Biblia y recuerda que ya el

Concilio Vaticano II en su constitución *Dei Verbum*, un texto en profunda sintonía con el publicado ahora por Benedicto XVI, quiso asumir la gran tradición de los Padres de la Iglesia, que ha recomendado siempre acercarse a la Escritura en un contexto de diálogo con Dios. Y cita este pensamiento de san Agustín: «Tu oración es un coloquio con Dios. Cuando lees, Dios te habla; cuando oras, tú hablas a Dios.»

El método de la *lectio divina* tiene diversos momentos: parte de la *lectura*, pasa por los momentos de la *meditación*, *oración* i *contemplación*, a los que se añade como conclusión el momento de la *acción*, que «mueve la vida del creyente a llegar a ser don para los demás en la caridad».

En este primer domingo de Cuaresma, el texto leído del Evangelio nos recuerda que Cristo responde a la primera de las tentaciones del Maligno citando estas palabras de la Escritura: «No sólo de pan vive el hombre, sino de toda palabra salida de la boca de Dios.»

Una lectura de la Biblia, unida a la oración, nos puede llevar al encuentro con Jesucristo, que es la Palabra divina y viviente.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona